

Pan František Pavlata se narodil v Březně u Velemína 28. 4. 1932. Vyrůstal zde na venkově v hospodářské rodině, která vlastnila 15ha půdy. Už jako malý kluk musel pomáhat se sestrou Růženou rodičům i prarodičům s hospodařením. Jeho tatínek byl dokonce starostou Března a člen Československé strany národně socialistické. V šesti letech nastoupil pan Pavlata do první třídy místní březenské české školy. To bylo v roce 1938. Jeho učitel byl důstojník československé armády a kvůli mobilizaci musel školu opustit. Svého oblíbeného pana učitele už nikdy potom neviděl. Vzpomíná však na něj s láskou dodnes. Další roky probíhala výuka již jen německy s německým učitelem.

Po odtržení československého pohraničí a následném vzniku Protektorátu Čechy a Morava zůstala rodina Pavlatova stále v Březně, ale jen do začátku roku 1942. Německá správa obce Pavlatovi v lednu z hospodářství vyhnala. Přechodné bydliště našli v Libochovicích v rozestavěném bytě u tety již desetiletého Františka. Zde začal navštěvovat třetí třídu obecné školy a poprvé se setkal s protižidovskými nařízeními.

V Libochovicích zůstala rodina až do konce války. Během osvobozování Lovosic padl Františkův vzdálený strýc. Domů do Března se Pavlatovi vrátili hned po 9. květnu 1945 a opět se ujali své půdy a správy statku, který byl však kvůli tříleté německé správě v bíděném stavu. Tatínek byl jako zvolený předseda MNV nucen tolerovat někdy až divoké chování rudoarmějců. František Pavlata pomáhal řediteli velemínské obecné školy otevřít první poválečný školní ročník tím, že objížděl okolní vesnice (např.:Kocourov, Medvědice) na kole a hledal české děti, které by mohly navštěvovat právě tuto školu.

Po vypození velemínské měšťanky se pan Pavlata přihlásil na zemědělskou nástavbu a byl tak pevně rozhodnut pokračovat ve stopách svého otce a dědečka. Komunistický převrat v roce 1948 však tuto myšlenku překazil. V roce 1953 musel Františkův otec pod výhrůžkami předat celý statek do JZD. Sám František Pavlata potom v JZD pracoval. Posléze odešel na vojnu do Pelhřimova k autorotě a shodou okolností byl vybrán do poddůstojnické školy.

Jeho velkými zálibami byly celý život divadlo, zpěv, myslivost a v neposlední řadě rodina. Se svou ženou má tři dcery a již několik pravnoučat. Pan František Pavlata i jeho sestra stále žijí na místě, o které se starali jejich předci.